

Yansımalar

– EBRU CAN · 23 Nisan 2026

YANSIMALAR

Yelkovan ve akrebin olmadığı zamansızlık diyarı. Takvimlerden günlerin, haftaların, ayların ve yılların çıkarıldığı güneşsiz ve aysız bir yer...

İnsanların birbirlerini yansımalar sayesinde gördüğü bir alem. Buzdan saraylar, buzdan yollar, buzdan çiçekler, buzdan dağlar...

Gökten kristallerin yağdığı dört mevsim. Yaşların, ömürlerin, hayatların kristallerle ölçüldüğü , değerlendirildiği bir başka boyut. Kristal sarayı ne kadar büyükse o kadar yaşlı ve tecrübeli.

Her doğan bebek, gözlerinde parıldayan bir aynayla doğar. Yaşamı

Diğer insanları ve dahi kendisini bu yansımalarla tanır ve öğrenir. Kimse kendi taşıdığı aynada kendisini izleyemez. Bunun için diğer aynalara ihtiyaç duyar. Kendine bakmak, üstünü giyinmek, kişisel bakımını yapmak için yanında her zaman başka biri olmalı. Bu ülkenin vazgeçilmezi; birbirlerinin gözlerine bakmak. Karşıda ki kişinin ruhunu görmek için değil kendini izleyebilmek için. Bundan dolayı kimse kimsenin ruhunu göremez ve tanıyamaz.

1

Tek bir amaç vardır; KENDİN...

Gökten düşen her bir kristal tanesi, bazen sarayın kubbesine, bazen buzdan dağa, bazen de göz çukurlarına yerleşmiş olan aynaya düşer. Aynaya denk gelenler ufak çizikler bırakır. Çizikler çoğaldıkça görüntüler azalır. Sırrı kaybetmiş her ayna, buzdan tabutlara gömülür. Bu tabutun adı ÖLÜM dür. Kristal ülkenin aynalı bireyleri , yansıma son bulduğunda, yaşamak dedikleri şey de son bulur.

Buzdan yollar,

Buzdan evler,

Buzdan gök,

Buzdan yer,

Düşüşlere gebe, eninde sonunda her insan düşer. Bu, bu yaşamın kaçınılmazıdır. Düşenlerin aynaları kırılır. Düşmenin şiddetine göre ya paramparça olur veyahut çatlar. Bu tür insanlar , sağlam aynalar tarafından ötekileştirilir, tecrit ve aforoz edilir. Yansımaları göremeyen niye baksın ki? Yansıtamıyorsa, yansımalarına da bakamaz. DÜŞMEK BU KADAR OLAĞAN İKEN, KIRILMAK AYIP SAYILIR.

Parçalanan gözler , ülkenin en doğusuna atılır. Doğu- batı güneşin hareketine göre değil, kırık aynalar tepesine göre isimlendirilir.

2

Gökten yağın ışıltılı kristaller, bu tepeden gelir. Birbirlerini görmek biraz da bu kırık yığına bağlıdır. Kendine aşık, görüntüsüne hayran olanlar aynalara değer verir ışığa değil. Asıl kaynak değil, araçlar değerlidir. Araçların hiç biri gerçek görüntüleri yansıtmaz. Çünkü...

Çünkü...

Çünkü, Bu yansımalar ülkesinde kimse düz ayna ile doğmaz. Kimi içbükey, kimisi dışbükey, sırrı farklı. Lunaparkta aynalar tüneli gibi. Bazısı uzun gösterir, diğeri uzun, başka başka, şişman, zayıf, kocakafalı... Anlayacağınız YANSIMALAR DİYARI nda kinse ne kendini tanır ne de başka hayatları. Oyalanır, eğlenir, üzülür, buzdan tabutlara gömülür.